

Bijbelleesrooster - blok A - nivo 3

Bijeenkomst 1: God maakt het!

De volgende week gaat het over 'God en het lijden'. Het bijbelboek dat daar helemaal over gaat is het boek Job, daarom gaan we daaruit deze week lezen.

Job 1: 1-22

De kernvraag van het gesprek tussen God en satan is: Dient Job de Here om wat tie krijgt of om de Here zelf? Goed om daar voor jezelf ook eens over na te denken.

1 In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad. 2 Job had zeven zonen en drie dochters. 3 Hij bezat zeventuizend schapen en geiten, drieduizend kamelen, vijfhonderd span runderen, vijfhonderd ezelinnen en een groot aantal slaven en slavinnen. Hij was de aanzienlijkste man van het Oosten. 4 Zijn zonen hadden de gewoonte om de beurt een feest te geven, ieder in zijn eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit om bij hen te komen eten en drinken. 5 Nadat elk van zijn zonen zo'n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer. 6 Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook Satan bevond zich onder hen. 7 De HEER vroeg aan Satan: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 8 De HEER vroeg aan Satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad.' 9 Satan antwoordde de HEER: 'Zou Job werkelijk zonder reden zoveel ontzag voor God hebben? 10 U beschermt hem immers, evenals zijn gezin en alles wat hem toebehoort. U hebt het werk dat hij doet gezegend, zodat zijn bezit zich steeds meer uitbreidt. 11 Maar als u uw hand naar hem uitstrekt en aantast wat hem toebehoort, zal hij u ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken.' 12 Toen zei de HEER tegen Satan: 'Goed, met alles wat van hem is mag je doen wat je wilt, maar raak Job zelf niet aan.' Hierop vertrok Satan. 13 Toen Jobs zonen en dochters op een dag weer in het huis van hun oudste broer zaten te eten en te drinken, 14 kwam er een boodschapper bij Job en zei: 'De runderen trokken de ploeg en de ezelinnen liepen vlakbij in de wei te grazen, 15 maar plotseling werden we overvallen door de Sabeeërs, die het vee roofden en de knechten met hun zwaarden doodden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 16 Nog voordat de boodschapper uitgesproken was, kwam er een volgende met het bericht: 'Een verwoestende bliksem uit de hemel trof de schapen en geiten en de knechten, en het vuur verbrandde en verteerde allen. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 17 En ook hij was nog niet uitgesproken, of er kwam een volgende met het bericht: 'De Chaldeeërs overvielen ons van drie kanten en roofden de kamelen, en ze doodden de knechten met hun zwaarden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 18 Ook deze boodschapper was nog niet uitgesproken, of er kwam een volgende met het bericht: 'Uw zonen en uw dochters zaten in het huis van hun oudste broer te eten en wijn te drinken. 19 Maar plotseling werd het huis getroffen door een hevige storm uit de woestijn, zodat de vier muren instortten, en uw kinderen onder het puin bedolven werden en de dood vonden. Ik ben als enige ontkomen om u te zeggen wat er gebeurd is.' 20 Toen stond Job op, hij scheurde zijn kleren, schoor zijn hoofd kaal en wierp zich neer in het stof. 21 En hij zei: 'Naakt ben ik uit de schoot van mijn moeder gekomen en naakt zal ik in haar schoot terugkeren. De HEER heeft gegeven, de HEER heeft genomen, de naam van de HEER zij geprezen.' 22 Ondanks alles zondigde Job niet en maakte hij God geen enkel verwijt.

Job 2: 1-10

Ook in de tweede ronde blijft Jobs geloof overeind.

1 Op een dag kwamen de hemelbewoners hun opwachting maken bij de HEER, en ook Satan maakte bij hem zijn opwachting. 2 De HEER vroeg aan Satan: 'Waar kom je vandaan?' Hij antwoordde: 'Ik heb rondgezworven en rondgedoold op aarde.' 3 De HEER vroeg aan Satan: 'Heb je ook op mijn dienaar Job gelet? Zoals hij is er niemand op aarde: hij is rechtschapen en onberispelijk, hij heeft ontzag voor God en mijdt het kwaad. Ja, hij is nog even onberispelijk als altijd, en jij hebt mij ertoe aangezet hem zonder reden te gronde te richten.' 4 Hierop zei Satan: 'Zijn leven is hem alles waard. Daarvoor geeft hij zijn hele bezit. 5 Maar als u uw hand naar hem uitstrekt en zijn lichaam aantast, zal hij u ongetwijfeld in uw gezicht vervloeken.' 6 Toen zei de HEER tegen Satan: 'Goed, doe met hem wat je wilt, maar spaar zijn leven.' 7 Hierop vertrok Satan en overdekte Job van voetzool tot kruin met kwaadaardige zweren. 8 Job pakte een potscherf om zich te krabben, terwijl hij in het stof en het vuil zat. 9 Zijn vrouw zei tegen hem: 'Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.' 10 Maar Job zei tegen haar: 'Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?' Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord.

Job 2:11- 3: 6

Job vervloekt z'n geboortedag, maar niet zijn God.

11 Drie vrienden van Job, Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naäma, hoorden van de rampspoed die hem had getroffen, en ze besloten hem op te zoeken. Onderweg ontmoetten ze elkaar, en samen gingen ze naar hem toe om hun medeleven te tonen en hem te troosten. 12 Toen ze Job vanuit de verte zagen herkenden ze hem niet, en ze barstten uit in luid geweeklaag, ze scheurden hun kleren en wierpen stof omhoog over hun hoofd. 13 Zeven dagen en zeven nachten bleven ze naast hem op de grond zitten zonder iets tegen hem te zeggen, want ze zagen hoe vreselijk hij leed. 3-1 Daarna opende Job zijn mond en vervloekte de dag van zijn geboorte. 2 Hij zei: 3 'Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: "Een jongen is verwekt."' 4 Laat die dag een dag van duisternis worden, laat God in de hemel er geen acht op slaan. Laat die dag niet baden in het licht. 5 Laat het diepste donker hem omhullen, een dichte wolk hem bedekken en een zonsverduistering hem teisteren. 6 Laat het donker die nacht wegnemen, zodat hij geen dag van het jaar vergezelt, en geen plaats vindt in de reeks van maanden.

Job 4:1-9

Jobs vrienden weten het wel: als je lijdt dan heb je blijkbaar tegen God gezondigd.

1 Toen nam Elifaz uit Teman het woord: 2 'Kun je verdragen dat iemand het woord tot je richt? Maar wie zou nu kunnen zwijgen? 3 Velen stond je bij met raad en daad en wie de moed ontzonk, heb je gesterkt. 4 Je woorden richtten hem die struikelde weer op, aan knikkende knieën gaf je nieuwe kracht. 5 Maar nu word jij beproefd, en je verliest de moed, nu treft jou het onheil, en je geeft het op. 6 Vertrouw je niet op je ontzag voor God, geeft je onbesproken levenswandel je geen hoop? 7 Ken jij onschuldigen die hij te gronde richtte? Werden rechtschapenen ooit in het ongeluk gestort? 8 Ik heb gezien: wie onrecht ploegt, wie rampspoed zaait, zal het ook oogsten. 9 Eén ademstoot van God, en ze komen om, één vlaag van zijn woede vaagt ze weg.

Job 19: 1-7 en 23-27

Job heeft het gevoel dat God hem onrecht doet, maar tegelijk blijft hij geloven dat zijn Redder, zijn Verlosser uiteindelijk voor hem op zal treden.

1 Hierop antwoordde Job: 2 ‘Hoe lang blijven jullie mij nog pijnigen, hoe lang nog martelen met woorden? 3 Keer op keer beschimpen jullie mij, is het geen schande mij zo te vernederen? 4 Als ik werkelijk gedwaald heb, dan is het toch mijn dwaling? 5 Als jullie werkelijk jezelf zoveel beter wanen en mijn vernedering terecht vinden, 6 weet dan dat God zich tegen mij gekeerd heeft, dat hij zijn netten om mij samentrekt. 7 Ik schreeuw: “Onrecht!” – maar krijg geen antwoord. Ik roep om hulp – maar vind geen recht.

23 O, mochten mijn woorden worden opgeschreven, vastgelegd in een inscriptie, 24 met een ijzeren stift gegrift, met lood gevuld, voor altijd in de rotsen uitgehouwen! 25 Ik weet: mijn redder leeft, en hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen. 26 Hoezeer mijn huid ook is geschonden, toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen. 27 Ik zal hem aanschouwen, ik zal hem met eigen ogen zien, ik, geen ander, heel mijn binnenste smacht van verlangen.

Job 38: 1-7 en 40: 1-5

God gaat aan Job niet uitleggen wat er achter zit, maar vraagt vertrouwen op basis van zijn Goddelijke macht.

1 En de HEER antwoordde Job vanuit een storm. Hij zei: 2 ‘Wie is het die mijn besluit bedekt onder woorden vol onverstand? 3 Sta op, Job, wapen je; ik zal je ondervragen, zeg mij wat je weet. 4 Waar was jij toen ik de aarde grondvestte? Vertel het me, als je zoveel weet. 5 Wie stelde haar grenzen vast? Jij weet dat toch? Wie strekte het meetlint over haar uit? 6 Waar zijn haar sokkels verankerd, wie heeft haar hoeksteen gelegd, 7 terwijl de morgensterren samen jubelden en Gods zonen het uitschreeuwden van vreugde?

40-1 En de HEER vervolgde: 2 ‘Een mens die met de Ontzagwekkende twist – kan hij hem iets leren? Laat hij die God terechtwijst op dit alles antwoorden!’ 3 En Job antwoordde de HEER: 4 ‘Ik ben onaanzienlijk. Wat zal ik u antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond. 5 Ik heb eenmaal gesproken en zeg niets meer, tweemaal – en doe er het zwijgen toe.’

Job 42: 1-8

God ziet om naar Job, die bleef vertrouwen, al verweet hij God ook hevig onrecht. Maar op de vrienden die uiteindelijk op zichzelf vertrouwden is hij kwaad.

1 Nu antwoordde Job de HEER: 2 ‘Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor u onuitvoerbaar is. 3 Wie was ik dat ik, door mijn onverstand, uw besluit wilde toedekken? Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten. 4 “Luister,” zei ik, “dan zal ik spreken, ik zal u ondervragen, zeg mij wat u weet.” 5 Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. 6 Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil.’ 7 Nadat de HEER deze woorden tot Job had gesproken, richtte hij zich tot Elifaz uit Teman: ‘Ik ben in woede ontstoken tegen jou en je twee vrienden, omdat jullie niet juist over mij hebben gesproken, zoals mijn dienaar Job. 8 Welnu, neem elk zeven jonge stieren en zeven rammen, ga daarmee naar mijn dienaar Job, zodat jullie een offer kunnen brengen voor jezelf. Job, mijn dienaar, zal voor jullie bidden, want ik ben alleen hem goedgezind. Dan zal ik jullie niet blootstellen aan schande, ook al hebben jullie niet juist over mij gesproken, zoals mijn dienaar Job.’